

Čtvrtletník

Jablíčko

časopis Sociálních služeb HB

Číslo 1/2024

48. vydání

www.ssmhb.cz

Strana 3

**Výroba
velikonoční výzdoby**

Strana 7

**Masopust
v Domově pro seniory**

Jarní přípravy v DS Na Výšině

V denním stacionáři Na Výšině jsme se během posledních dní věnovali jarní výzdobě, vyrábění jarních dekorací, abychom po zimních měsících přivítali jaro i u nás ve stacionáři. Do rukodělných výrobků jsme zařadili i velikonoční tvoření, kdy klienti vyráběli dekorace převážně z vlny a přírodních materiálů. Společně s klienty budeme péci tradiční velikonoční pokrmy, mazanec, velikonočního beránka, zdobené perníčky, linecké cukroví apod.

Nebude chybět ani malování vajíček. Velikonoce oslavíme společně s živou hudbou a bohatým pohoštěním. Vzhledem k teplejšímu počasí jsme velice rádi, že už můžeme chodit na procházky do zahrady, kdy pobyt na čerstvém vzduchu je pro každého příjemný. S klienty jsme také zavítali do nedaleké kavárny, kde jsme společně poseděli u dobré kávy. Ve stacionáři si každé pondělí pečeme sladký moučník, který po obědě každému přijde k chuti. Do

stacionáře byl také zakoupen nový motomed, který klienti velmi využívají. V nadcházejícím období také plánujeme návštěvu KD Ostrov, kde mohou klienti shlédnout historickou oponu spojenou s výkladem pana Hermanna. Dále máme v plánu také návštěvu krajské knihovny a muzea s aktuální nabídkou výstavy historických motocyklů.

Petra Havlová

Úvodník

Vážení čtenáři,
v dnešním úvodníku bych Vás ráda seznámila s našimi službami poskytovanými naší organizací, kterými se snažíme pomáhat lidem v nepříznivé sociální situaci.

Sociální služby města Havlíčkova Brodu

Každý člověk by chtěl prožít svůj život v domácích podmínkách tam, kde se cítí dobře v blízkosti svých blízkých. Sociální služby města Havlíčkova Brodu se s tímto přáním plně ztotožňují a snaží se lidem v nepříznivé situaci toto umožnit, a to za pomoci sociálních služeb.

Pečujícím rodinám nabízíme odpočinek, kdy se o jejich blízké krátkodobě postaráme v rámci **pobytové odlehčovací služby**. Tato služba nabízí péči o seniora v době, kdy pečující jede

na dovolenou, sám není schopen z důvodu nemoci pečovat, nebo prostě potřebuje nabrat síly pro další péči.

Další nabízenou službou je denní stacionář. **Denní stacionář** je docházkové zařízení, kdy senior tráví čas se svými spoluvrstevníky a jsou mu poskytovány služby dle jeho potřeb. Tyto služby zahrnují péči v oblasti hygieny, stravování, či aktivizační činnosti. Velkým bonusem je i doprava seniora do denního stacionáře, kterou naše organizace zajišťuje.

Třetí poskytovanou službou, která umožňuje seniorům zůstat doma je **pečovatelská služba**, která je poskytována v domácnosti klienta. Pečovatelská služba se věnuje péči o seniora či o osobu se zdravotním postižením od zajištění pochůzek, doprovázení k lékařům až po péči o tělo. Jedním z nezbytných kroků, abychom vůbec mohli pomáhat žít a dožívat ve vlastním prostředí, bylo rozšíření naší provozní doby. Ne všichni naši klienti mají rodiny, které se mohou zapojit do péče. Z tohoto důvodu od ledna letošního roku poskytujeme službu od pondělí do pátku od půl sedmé od rána do deváté hodiny večerní, o víkendech od sedmi do devatenácti hodin. Navíc došlo k personálnímu posílení víkendové a odpolední služby. Tímto reagujeme na vysokou poptávku po službách. Dalším faktorem rozšíření našich pečovatelských služeb je potřeba opakované péče, kdy za klienty docházíme do domácností třikrát, pětkrát, ale třeba i sedmkrát denně. Zajišťujeme podání stravy, pomoc s hygienou, zajištění nákupů a pochůzek, doprovázíme k lékařům. Je mnoho domácností, kde funguje sdílená péče s rodinou, ale třeba také se zdravotními sestřičkami domácí péče. Všechny tyto typy služeb jsou cílené k tomu, abychom mohli poskytnout kvalitní služby našim klientům a plnit jejich přání co nejdéle žít doma.

Pokud nastanou situace, kdy tyto služby a rodina již nejsou schopné pokrýt potřeby seniorům nastupují pobytové služby **domov pro seniory a domov se zvláštním režimem**. V těchto službách poskytujeme 24 hodinovou péči klientům, kteří již nejsou schopni být v domácích podmínkách za podpory rodiny a terénních a ambulantních služeb.

Pokud potřebujete pomocnou ruku, neváhejte se na nás obrátit s žádostí o poskytování služby.

Sociální služby města Havlíčkova Brodu
Reynkova 3643
Havlíčkův Brod
telefon: 569 433 757
ssmhb@ssmhb.cz
www.ssmhb.cz

Vaše Magdalena Kufrová,
ředitelka SSMHB

Výroba velikonoční výzdoby

Naše klienty navštívily děti z MŠ Nuselská a po vystoupení jsme společně tvořili velikonoční výzdobu. Popřát hezké svátky přišla i děvčata z oblastní charity a donesla našim obyvatelům malé dárky. Celé dopoledne jsme si všichni společně užili a těšíme se na další společnou akci s dětmi.

Zdena Lehmannová

Spolupráce MŠ Korálky Havlíčkův Brod - MŠ Nuselská s Domovem pro seniory

Naše MŠ Nuselská, která patří pod organizaci MŠ Korálky Havlíčkův Brod, velmi ráda spolupracuje s Domovem pro seniory. Při každém setkání vládne příjemná atmosféra, která vykouzlí ne jeden úsměv na tváři všech přítomných. Děti se snaží vždy potěšit nějakou nově

naučenou básničkou, písničkou a tanečkem, nebo také dárečkem, který společnými silami se seniory vyrábí. Dne 27.3. 2024 proběhne v DD jarní vystoupení s dílničkou. Následně poté zavítají seniorky k nám do MŠ, kde přečtou dětem jejich oblíbené pohádky, pohrají si s nimi

a opět společně něco vyrobí. Děti se učí od útlého věku respektovat jeden druhého, pomáhat slabším a být nápomocný starším lidem.

Děkujeme za spolupráci!

Jitka Kozlíková,
zástupkyně ředitelky
MŠ Nuselská

Významné jubileum

Naše klientka paní Jitka Boučková oslavila narozeniny! A to úctyhodných 103 let. Mezi gratulanty nechyběl pan starosta města Zbyněk Stejskal, paní ředitelka zařízení Magdaléna Kufrová a spousta ostatních gratulantů.

Velikonoce

Proč se Velikonoce slaví?

Velikonoce jsou snad nejdůležitějším křesťanským svátkem, který oslavuje zmrtvýchvstání Ježíše Krista, ke kterému došlo tři dny po jeho ukřižování.

Kdy se Velikonoce slaví?

Boží hod Velikonoční nemá stanovené pevné datum. Jeho oslava připadá na první neděli po prvním jarním úplňku.

Škaredá středa/Sazometná středa

Tento den se vymetaly komíny. Někde též nazývaná Škaredá středa. Lidé se neměli mračit, jinak by se škaredili každou středu v roce. Je to den, kdy Jidáš zradil Krista.

Zelený čtvrtek

Neví se přesně, podle čeho dostal čtvrtek před Velikonocemi svůj název. Jedna z možností je, že je to podle zeleného roucha, které ten den faráři nosili. Tento den bychom měli jíst samou zelenou stravu (špenát, zelí apod..), abychom byli silní a zdraví.

Zajímavostí je, že tento den zazní zvony na kostele naposledy – když při jejich zvonění vytáhneme z kapsy peníze a zacinkáme jimi, budeme dle pranostiky mít v následujícím roce hodně.

Velký pátek

Velký pátek je dnem hlubokého smutku. V noci ze čtvrtka na pátek byl Ježíš vyslýchán, v pátek pak odsouzen ke smrti na kříži a ukřižován. Nekonal se mše a při bohoslužbě se pouze četly texty a zpěvy. V kostelech se upravoval “Boží hrob”, předváděly se pašijové hry. Procházela se křížová cesta na památku Ježíšova utrpení a bolesti.

Tento den lidé vstávali před východem slunce, aby se omytím v potoce či řece uchránili nemocí a bolestí.

Věřilo se, že se země otevírá, aby vydala poklady. Ten den se podle pověsti otevíral i památný Blaník.

Byl to den bez práce, nepilo se mléko, nejedla se vejce, kuřáci nekouřili. Tento den se nesmělo prát, neboť pradelny říkaly, že by namáčely prádlo do Kristovy krve.

Bílá sobota

Poslední postní den byla Bílá sobota, kdy bylo Ježíšovo tělo sejmuté z kříže a uloženo do skalního hrobu.

Po stránce liturgické se tento den konala jen noční bohoslužba - tzv. vigilie (bdění).

Dopoledne se před kostelem páčil a světil oheň (pálení Jidáše), který si hospodyně odnášely na polínku domů.

Večer všichni v kostele vítali Krista, jenž vstal z mrtvých. Z “Božího hrobu” se vyzvedla monstrance s Největější svátostí a Kristova socha nebo obraz, které se nesly ve slavném průvodu vzkříšení. Vrcholí velikonoční slavnosti - vigilie. Přichází Veliká noc, po níž vznikl název celých svátků, při nichž se oslavuje Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Zvony se vracejí z Říma. Také se omývaly obličeje sněhem nebo studenou vodou - aby byli lidé po celý rok zdraví.

Je také dnem, který se nese ve znamení úklidu. Hospodyňky uklízely světnici a dům. Tento den je i dnem příprav na Boží hod velikonoční – chlapi pletou pomlázky, děvčata zdobí vejce.

Boží hod velikonoční – Velikonoční neděle

Byl vyvrcholením svátků. Docházelo ke svěcení pokrmů, děvčata už byla připravená na pondělní šlehání a chlapi si opakovali koledy.

Velikonoční pondělí

Je posledním dnem velikonočních oslav. Chlapi chodí za děvčaty, šlehají je pomlázkou – nejčastěji upletenou z vrbových proutků – a to proto, aby byly ženy zdravé a mladé. Odměnou jim jsou malovaná vajíčka. Šlehání je původně pohanský magický obřad k zajištění plodnosti a zdraví, jehož se účastnili dospělí - muži

z žen čerstvými metlami (pomlázkami) vyháněli nemoci a polévali je mocnou živou vodou - za tuto službu se jim ženy odměňovaly zdobenými vejci jako příslibem skrytého, budoucího života. Někteří odborníci se domnívají, že šlehání a polévání žen je vlastně symbolickým aktem oplodnění.

Později se stal tento den hlavně zábavou pro děti, mládež ale i dospělé. Dodnes mládenci chodí za děvčaty dům od domu s vlastnoručně vyrobenými nebo koupenými pomlázkami splétanými z různého počtu vrbového proutí, které jsou na koncích zdobené pestrobarevnými stuhami. Malí i velcí koledníci dostávají od vyšlehaných dívek zdobená vajíčka, malé sladkosti nebo velikonoční perníčky. Zvláštní pozornost si zaslouží i rýmované říkačky "velikonoční koledy", které obvykle celý rituál koledování provázejí. A tak se "koleda" říká tomu, co si koledník vykoleduje, samotné obchůzce, ale koleda je zároveň i zmíněná říkanka. Koledování (vánoční i velikonoční) se církev snažila zakázat, ale bez úspěchu - tento pohanský zvyk byl a je mezi lidmi příliš hluboce zakořeněný).

Pomlázka

Tato tradice se datuje zpátky do 14. století. Uplést pomlázku uměl v té době každý. Je několik druhů pomlázek, které se liší hlavně počtem použitých proutků. Na konec pomlázky se vplétají barevné stuhy. Všichni muži a děti tedy vstávají časně ráno a vydávají se do sousedství, aby vyšlehali ženy a dívky a dostali koledu.

Velikonoční vajíčka

Nejstarší nalezená kraslice je podle vědců 2300 let stará. Podle všeho tradice barvených vajec pochází z Egypta. Vajíčka, která chlapci při koledě obdrží, musí být plná a barevná. Dutá vejce – kraslice – slouží jen na ozdobu. Vyfoukávají se proto, že vydrží déle a nezkaží se.

Typické barvy velikonočních vajec jsou žlutá, červená, zelená a hnědá. A to proto, že se jedná o barvy přírodní. Jak jich můžeme docílit?

Žlutá – použijeme krátce odvar z cibulových slupek; šafrán

Červená – odvar ze slupek červené cibule a octa; červené zelí nebo šťáva z červené řepy; šťáva z bezinek

Zelená – mladé žito; voda ze špenátu

Hnědá – odvar z cibulových slupek (delší dobu).

Velikonoční beránek

Je symbolem člena božího stáda. Beránek je už od středověku známý jako obřadní pokrm. Můžeme dnes jen spekulovat, zda se o velikonočních jedlo beránčí maso, či zda na maso neměli prostředky a pojídali pouze pečivo ve tvaru beránka. Jisté je, že v dnešní době se toto pečivo peče v mnoha rodinách.

Koledy

Asi nejznámější velikonoční koleda je Hody, hody. Ne všichni ale známe celý text:

Hody, hody

Hody, hody doprovody,
dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný,
dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný.

Za kamny v koutku
na vrbovém proutku,
proutek se ohýbá,
vajíčko se kolíbá,
proutek se zláme,
slepička z něj spadne,

vajíčko se odkulí
do strejčkovy stodoly,
vajíčko křáp,
slepička kdák,
panímámo,
máte mi ho dát!

Jaro je tu!

Když paprsky pošimrají první jarní kytičky ty hned kvapem rozkvétají, vystrkují hlavičky.

Zima už pomalu odchází a sluníčko začíná svými paprsky lákat kytičky, aby nám ukázaly svou krásu.

Sněženky, bledule, krokusy a vůně probouzející se přírody,

v nás vyvolává pocit radosti a naděje.

Pomalu odkládáme teplé kabáty, čepice a necháváme se hladit paprsky.

I u nás ve stacionáři si s našimi klienty toto období užíváme. Společně jsme byli vybrat mačešky, které jsme zasadili a ozdobili jimi naše atrium.

Pomalu chystáme výzdobu na Velikonoce, povídáme si o jarních tradicích, zpíváme písničky a vzpomínáme.

Jaro a sluníčko umí vyčarovat na tvářích úsměv a do žil jako by vlévaly novou sílu a radost.

Martina Vaňková

Masopust v Domově pro seniory

V úterý 13. února se naši klienti mohli zúčastnit tradičního Masopustu, který se konal v našem zařízení. Masky, kapela i bohaté občerstvení bylo součástí odpoledne a slavilo se i hodovalo do pozdních odpoledních hodin. Celá akce se velmi vydařila a všichni máme na vzpomínat.

Zdena Lehmannová

Co dělají aktivizační pracovníci?

Ráda bych čtenářům představila práci aktivizačních pracovníků v Domově pro Seniors. Každý den v dopoledních hodinách probíhá tzv. pracovní terapie, kde klienti dostanou kávu a při tom dělají lehké úkony, které jim umožňuje jejich zdravotní stav a tím je třeba natírání předmětů, škrubání vatelínu, motání vlny apod. Každý den aktivity pokračují,

ať, už trénováním paměti, čtenářským kroužkem, Klubíčkem, přírodopisným promítáním, muzikoterapií nebo skupinovým cvičením. Dále do programu zařazujeme i tzv. jednorázové akce, které se konají většinou jednou, až dvakrát v týdnu a pod tímto si můžete představit hudební vystoupení, přednášky, dětské vystoupení, výlety po okolí a spousty dalších aktivit,

kteří pro naše obyvatele připravujeme a zařizujeme. Snažíme se o pestrý a bohatý program, aby si, každý mohl vybrat co se mu líbí nebo pokračovat v zálibách, které měl doma. Myslím, že velké plus je naše krásná zahrada, kterou klienti využívají pokud to počasí jen trochu dovolí a doufám, že vše je ke spokojenosti.

Zdenka Lehmannová,
aktivizační pracovník

A léta běží, vážení

Mnohaletý rozhlasový pořad na stanici „Praha“, Československého rozhlasu, vzpomínky lidí, kteří je sami vypravovali, o práci a běhu času v různých profesích, o tom, co život dal a vzal. Vždy v každém týdnu, něco okolo tříčtvrtě hodiny a vysílal se od začátku sedmdesátých let minulého století. Ustal okolo začátku devadesátých let. Je to již minulost, však každý člověk si uchovává v paměti svoje prožitky a ony se dají povídat, jako ve zmíněné rozhlasové relaci. Svoje vjemy si dobře umím vybavit tak asi od poloviny padesátých let dvacátého století. Teď je zima, jenže podivná, bez sněhu a mrazu. To je velký rozdíl oproti minulým letům. Po válce byl nedostatek ledasčeho, jenom ne zimy. Padesátá léta na ni byla štedrá, všude sněhu, jako na obrázcích Josefa Lady. Chodilo se sáňkovat. Tatínek po každé zimě kovové skluznice sáňek naolejoval, ale každý rok, když se vytáhly poprvé na sníh, zanechávaly za sebou rezavé stopy v té nádherné bělobě a drhly. Než se však dotáhly na prudký svah u jatek, už lehce klouzaly a jelo se dolů jako v pohádce o „Sněhové královně“. Taky jsme se sestrou chodili do Beckovského ulice, tehdy ještě nebyla dlážděná žulovými kostkami. Auta jezdila v polovině padesátých let jen ojedinele, nějaké nákladní auto ve směru Horní ulice – Náměstí a Dolní ulice či naopak, autobus a potom dlouhá pauza, zde byl víceméně klid. Na-

padaný sníh v zimě bohatě pokryl vše. Svah dolů začínal z vrcholu pomyslného „těčka“ – spojnice Husovy a Beckovského ulice, od domu s fotoateliérem pana Hartmana, v té době patřil Komunálním službám, ale pan Hartman zůstal a pracoval dál, v přízemí domu, v rohové části, bylo mlékařství paní Vavrouškové. Na druhé straně ulice, ale už v „Husovce“, směrem ke Klášteru, na straně přivrácené k městu, v přízemním malém domku, přežívalo podkovářství. Užasle jsem se díval, jak pomocník podkováře, v kožené zástěře, drží ohnutou nohu koně vedle svého boku, ven od těla, aby jej kůň nemohl kopnout. Mistr došel k hnědákovi, strhl starou podkovu, očistil a seřezal kopyto, kde to bylo nutné, vzal horkou podkovu, kterou nesl v kleštích a vtlačil mu ji na kopyto. Trochu se zakouřilo, zápach jako po spálených kostí ještě čpěl, když už mu přesně zatloukal žárem rozehráté hřeby skrz dírky v podkově do kopyta... Dospělí lidé pracují a nesáňkují se jako my, děti, kteří jsme už nasedali na saně a z hrany styku obou ulic – Husovy a Beckovského – frčeli dolů, skoro až na sám konec ulice, k Sušárně mléka a znovu a ještě. V zimě se brzo smráká, okna, za kterými se už svítilo se jen míhala a mráz štípal do tváří. Domů jsme přišli celí prokřehlí, horký čaj, teplá místnost, černá hodinka i když jen krátká, rozsvítilo se a byla večeře. A další den opět na svah u jatek, dole

byla rovina, celá zachuchlaná do sněhu. Mimo zimu, ta bílá pláň, se stávala podmáčenými loukami, pod svahem u hřbitova svatého Vojtěcha a jatkami, rostl rákos, kvetl orobinec, a v tuňkách kvákaly žáby. Brodské podniky – Motorpal, Plastimat a další drobné provozovny – tam vyvážely odpad z výroby, město zase materiál z bouraček a zeminu z různých výkopů, vše se vlastní tíží pomalu nořilo do bažinatého terénu a vznikaly další tůně, větší a hlubší, - (Město vše zavezlo vrstvenou zeminou a vybudoval se fotbalový stadion „Na losích“, měla se tam cvičit 3. celostátní spartakiáda v roce 1965, nestihlo se to) – v zimě zamrzaly nejdříve, dalo se na nich bezvadně klouzat. Kluci, co bydleli za řekou, tam chodili bruslit. Později zamrzala i Sázava, dalo se po ní přejít i na druhý břeh. To už jsem byl trochu větší a šli jsme po obědě s Milanem, kamarádem, na řeku, zjistit, jestli už nás led unese. Nebyl tak pevný, jak se zdál, objevili se na něm praskliny. To jsem zase stál na zasněžené louce, ale Milan stále zkoumal led a najednou se mi zmenšil, povolil pod ním, a po pás byl ve vodě. Bylo to u břehu, ale i tak, panika. „Pepíku, Pepíku, zachraň mě“, natahoval ke mně ruku. Chytil jsem se levačkou kmene mladé olše, stoupl si co nejbliže k ledu a podával mu, co nejvíce to šlo, pravačku, šponoval se a snažil, aby se ještě víc protáhla, až jsem, přece jen, dosáhl jeho ruky.

A to jsem poznal, jakou křečovitou sílu má tonoucí. Paži mi sevřel jako v kleštích, chtěl se dostat víc ke břehu, led mu v tom bránil, a já cítil, jak mne nezadržitelně táhne za sebou do řeky. Vzpíral jsem se co nejvíc, prsty levé ruky mi začaly sklouzávat z olše, když se konečně dostal ke břehu, a zanedlouho už stál na zasněžené louce nad Sázavou. Báł se jít domů, že bude bit, šly jsme tedy k nám, lépe řečeno k babičce, ta jeho mokré prádlo sušila u velkých kachlových kamen, Milan ležel na otomanu pod dekou, a pili jsme horký lipový čaj. Už bylo pozdě odpoledne, musil domů, šaty pochopitelně neuschly, sice je babička pečlivě vyždímala a potom je rozvěsila co nejbližší ke kamnům, ne, byly stále vlhké. A tak se jeho rodiče o tom dověděli. Jednou jsme šli spolu za kluky z nábreží, protože bylo známo, že na řece hrají hokej. Milan měl kupovanou hokejku, já si doma, v tatínkově dílně přibíl na odpovídající lať kus překližky. Kluci z Manovi a Psychlovi vily nás neradi

viděli, měli již dávno svoji partu, hrát nás však nechali. Měli skoro všichni „kanady“, já „šlajfky“ na kličku. Překližka se mi hned zlomila, hrát hokej už nešlo. Sedl jsem si kus dál na bobek, abych jim nepřekážel, a zblízka jsem si prohlížel led. Ten, když je velký mráz a nesněží, je hladký jako zrcadlo, má v sobě zamrzlé bublinky vzduchu, to mne okouzlovalo. Zatím kus dál velký křik, že branka kohosi neplatí, nejvíc bylo slyšet Lojzu Šálka, byl nejstarší, měl silný hlas, a tak bylo po jeho. Kdysi jeho otec vlastnil kloboučnictví, ale v době našeho dětství to už nebyla pravda. Měl bratra, mentálně postiženého, silně, to Otík z filmu „Vesničko má středisková“, byl proti němu zdravý člověk. Lojza, když zemřela paní Šálková, se ani neoženil, zůstal s ním a staral se o něj. Zemřel náhle doma, a jeho postižený bratr si nedokázal zavolat o pomoc. I ve smrti zůstali spolu.

Rok předtím, než jsem nastoupil do školy – v zimě, zase spousta sněhu a mra-

zy. Díval jsem se z okna do zahrady, jací ptáci asi přiletí na nasypané krmivo, když za střechou bývalé Musilovy strojírny, začal stoupat kouř, stále se zvětšoval, stoupal výš a výš, až byl vysoký jako smrk, z jedné zahrady na Rozmarku (dnešní Smetanova náměstí). Tím směrem bydlela babička z matčiny strany, doma strach, aby to tak bylo u ní. Tatínek se tam šel chvatně podívat. Přišel za drahnou dobu. U babičky nic, jen sousta neproházeného sněhu – bydlela v ulici Na hradbách (není, padla za oběť asanaci Rozmarku a přilehlého okolí). To pivovar hořel a hasit nebylo čím. Prý hasiči zkusili dostat vodu na požářiště čerpadly z rybníka Hastrman v parku, hadice, tažené po zemi, na té dlouhé trase přimrzaly k podkladu (byl tehdy mráz až okolo minus dvaceti stupňů Celsia), a tak pivovar lehl popelem. Broďáci jen mohli zpívat: „Co jste hasiči, co jste dělali, že jste nám ten pivo, pivo, pivovárek shořet nechali“.

Pokračování v příštím čísle.

Josef Milichovský

Již od roku 1993 společnost působí jako celorepublikový distributor zdravotního materiálu a léčiv. Díky široké nabídce produktů i služeb se společnost řadí mezi přední distributory v ČR. Snažíme se přistupovat ke každému klientovi individuálně, což je klíčem k úspěšnému obchodnímu vztahu!

Proč si vybrat distributora Dentimed:

- Široké portfolio výrobků
- Rychlé termíny dodání
- Rozvoz po celé ČR – vlastní doprava
- Sponzorské aktivity
- Vzdělávací program za exkluzivní ceny
- Novinky a akce
- ...a mnoho dalších výhod

Dentimed s.r.o., Družstevní 76, 570 01 Litomyšl
www.dentimed.cz, e-mail: info@dentimed.cz, Tel.: 461 612 740

Vážení zákazníci, dovolujeme si Vám nabídnout naše služby:

- Dodávky inkontinenčních pomůcek za výhodných podmínek
- Od 1. 1. 2020 na trh dodáváme nové inkontinenční pomůcky Dailee, které jsou vyráběny v ČR
- Široký výběr zdravotního materiálu
- Komplexní dezinfekční program
- Elektronický objednávkový systém

Jsmo členy odborných organizací:

Váš specializovaný
DISTRIBUTOR
www.dentimed.cz

Vyplněnou křížovku se správnou tajenkou odevzdejte na recepci DS Reynkova do června. února.
Tři vylosovaní úspěšní luštitelé získají hodnotné ceny!

	VÝSTAVCI SMĚNEK	1. DÍL TAJENKY		HOVĚZÍ DOBYTEK	ČESKÉ POLITICKÉ Hnutí	REGISTRAČNÍ ŽÁDOST (ZKRATKA)	ODPÁLENÍ NALOŽE	MNOŽSTVÍ VYTĚLAČENÉ VODY		MZDA	TOUŠ	INICIÁLY ZPĚVÁKA VÍTKA	HVĚZDOTY		4. DÍL TAJENKY	PRAŽSKÝ HOTEL
TISKOVÝ ODBOR (ZKRATKA)			ÚKRYT (ŘIDČEJI)						HUDEBNÍ ZKRATKA OPAK STÁR						LENOCHOD TRÍPRSTÝ	
INICIÁLY HERCE SKAMENE			3. DÍL TAJENKY SEK												INICIÁLY MUNZARA TOHLE	
POLICEJNÍ VŮZ					ZTENČENÍ SLOJE FORMA BÁSNĚ							DRUH TANCE ARSENOVODÍK				
SKLOUZNOUT					UPRAVOVAT LŮŽKO STUPEŇ PÍSMO							SLOVENSKY „JAKPAK“ UCTIVÁNÍ SVATÝCH				
ŘÍMSKÁ MINCE				RELACE JMÉNO RENČE								SLOVENSKY „DRÁTENÍK“ BYV. NĚM. VOJÁK				
ZNAČKA NOBELIA			POUŠTNÍ LIŠKA NÁSTU-PIŠTE													
MUČEDNÍK								LITÁ VÝPLŇ ZUBU DETEKTIVKA							TUMÁŠ PŘÍTOK MORAVY	
PLASTICKÁ FÓLIE							ČESKÝ REŽISÉR DOMÁCKÝ PELHŘIM						VÝZTUŽ LODI SLOVENSKY „MRÍŽ“			
	DRUH NEROSTU SPAPAT				ČESKÝ POMOLOG VÝHRA V LOTERII							INICIÁLY ROTTROVÉ DOLNÍ ČÁST ZAD			5. DÍL TAJENKY	LETIŠTĚ (ŘIDČEJI)
SVAZEK OBILÍ					BARVA PLETI PLANETKA							PLANETKA URČENÉ K VYTÁPĚNÍ				
ZNIČENÝ (OBEČNĚ)				CIZÍ ŽEN. JMÉNO VOŇAVÁ (KNIŽNĚ)								INDIÁNSKÝ STAN PRÁZDNÝ				
ZNAČKA AMPÉR-ZÁVITU			ITALSKÝ SKLADATEL DOSTAT SE LODÍ						SUBŽÁNŘ RYTMICKÝ ÚTVAR							
AMERICKÁ ZPĚVÁČKA								KARETNÍ HLÁŠKA OSTRAVSKÝ HEREC							INICIÁLY LEZCE ONDRY Z LEGRACE	
NA ÚČET (OBCHOD.)							BEDNA (ZASTAR.) ČESKÝ HUDEBNÍK						ŽEL. STAV. PRAHA GALERIE V MADRIDU			
ARTERIE					LARVA UHORE NÁVŠTĚV-NÍK							PELOVÉ HEDVÁBÍ ANGLICKÉ MĚSTO				
	OKRESNÍ ODBOROVÁ RADA (ZKRATKA)	POPĚVEK 2. DÍL TAJENKY		JEMNÝ NA OMAK POHLED (KNIŽNĚ)								ANGLICKY „CHYBA“ KÓD SLOVINSKA				
ČIDLO ZRAKU				FILMOVÝ MSTITEL INICIÁLY OLIVIERA						STANOVY PŘES						
OPUCH-LOST								SLABÝ DECH								
ŽÁRU-VZDORNÁ NÁDOBA								PŘED-PLATNĚ								POMŮCKY: ARIT. BRUNA, ETON, KRUPÁ, MONTÉ, RETORTA, SENTA, SLO

Redakční rada: Ondřej Rázl, Ivana Julišová, Zdena Lehmannová, Magdalena Kufrová

Kontakt: ssmhb@ssmhb.cz, 569 433 757.

Náklad: 400 ks

Za případné chyby v textu se omlouváme.

Uzávěrka příštího čísla 20. června 2024.

Evidenční číslo: MK ČR E 21809

Sponzor časopisu Jablíčko je společnost Dentimed.